

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 245.764 van 15 oktober 2019
in de zaak A. 221.744/IX-9034**

In zake: Sigrid VAN DAELE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Eyskens en Sebastiaan De Meue
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

- I. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door:
1. het Selectiebureau van de Federale Overheid
 2. de minister van Begroting en van Ambtenarenzaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacobowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen
 3. de minister van Digitale Agenda
- II. het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR
BEROEPSRISICO'S

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 maart 2017, strekt tot de nietigverklaring van:

“- de beslissing van Selor en Fedris, waarvan het bestaan blijkt uit de brief dd. 17 januari 2017 van Fedris, waarbij mevrouw Sigrid Van Daele:
° weliswaar geslaagd wordt verklaard voor de bijkomende proef met betrekking tot de bevordering naar niveau B van een administratief deskundige (niveau B1) ‘Directiesecretaris P&O – HR’ voor het Fonds voor de Beroepsziekten’, en haar een eindresultaat van 77,14/100 wordt toegerekend, ° maar slechts als tweede wordt gerangschikt in de vergelijkende selectieprocedure BNG16073 en dus wordt uitgesloten voor de eigenlijke bevordering,

- de impliciete beslissingen waarbij de eerst gerangschikte persoon, waarvan de identiteit onbekend is, in diezelfde bevorderingsprocedure wordt bevorderd tot administratief deskundige (niveau B1) ‘Directiesecretaris P&O – HR’ voor het Fonds voor de Beroepsziekten, thans Fedris, waarbij de bevordering van [Sigrid Van Daele] bijgevolg wordt geweigerd, minstens waarbij [zij] wordt uitgesloten voor de eigenlijke bevordering.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de eerste verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

Met toepassing van artikel 90, § 1, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met één lid.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 september 2019.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sebastiaan De Meue, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Anthony Poppe, die tevens *loco* advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Afstand

3. In haar laatste memorie verklaart verzoekster dat zij “de vernietigingsprocedure niet verder [wenst] te zetten”.

Dit kan niet anders dan als een afstand van het geding worden begrepen.

IV. Kosten

4. Met betrekking tot de rechtsplegingsvergoeding betoogt verzoekster in haar laatste memorie als volgt:

“4. Verzoekster vraagt wel dat zij, in de mate dat wordt besloten tot de opheffing van de vertrouwelijkheid van het stuk 22 van het administratief dossier, in de huidige stand van de procedure als in het gelijk gestelde partij kan worden beschouwd in de zin van art. 30/1 van de RvS-Wet.

Met de Auditeur moet immers worden vastgesteld dat verwerende partijen er zelfs niet in slaagden om de vertrouwelijkheid van het stuk 22 te verantwoorden.

De rechtsplegingsvergoeding dient bijgevolg ten laste van verwerende partijen gelegd te worden.

5. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster dat de rechtsplegingsvergoeding, gelet op het kennelijk onredelijke karakter [...] van de situatie, wordt herleid tot het minimum.

Het geschil vindt immers geen einde door de beoordeling van de gegrondheid van het beroep van verzoekster, maar doordat de proceshouding van verwerende partijen – die erin bestaat om essentiële stukken van het administratief dossier achter te houden –, de tijd, energie en middelen van verzoekster heeft uitgeput.”

5. Verzoekster doet, om haar moverende redenen die met de grond van de zaak geen verband houden, afstand van het geding en kan bijgevolg niet worden beschouwd als de in het gelijk gestelde partij.

Ingevolge die afstand, zal de Raad ook niet meer komen tot een onderzoek naar de eventuele opheffing van de vertrouwelijkheid van stuk 22. Zo een eventuele opheffing zou, overigens, geenszins vooruitlopen op de beoordeling ten gronde.

6. Verzoekster geeft geen nadere toelichting over haar financiële draagkracht. De reden waarom verzoekster een herleiding vraagt van de rechtsplegingsvergoeding valt voor het overige niet onder de criteria die limitatief zijn opgesomd in artikel 30/1, § 2, eerste lid, RvSt-Wet. Met de gevraagde tempering kan niet worden ingestemd.

BESLISSING

1. De Raad van State verleent akte van de afstand.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de eerste verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 oktober 2019, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Tiny Temmerman, griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren